

Nr 213

Av herr Pettersson, Karl, och herr Nilsson, Yngve, *angående beskattningen av inkomster från grus-, torv- eller lertäkt.*

(Lika lydande med motion nr 237 i Andra kammaren)

1964 års naturvårdslag innehåller bestämmelser om skyldighet för markägare, liksom för annan vilken utnyttjar mark för exploatering av grus, lera eller därmed jämförbart material, att efter avslutad täkt återställa marken på ett ur naturvårdssynpunkt tillfredsställande sätt. Motiven till bestämmelsen är givetvis att man vill undvika att täkter av skilda slag lämnar sår i naturen och därmed förstör skönhetsbilden för ett stort område.

Med kostnaderna för dessa återställningsåtgärder belastas exploatören, och garanti för dess genomförande är ofta en förutsättning för att han skall få tillstånd att utnyttja fyndigheten. Det är knappast möjligt att under pågående täkt vidtaga återställningsåtgärder så att dessa kan avdragas vid den årliga inkomstdeklarationen. Det blir i stället en kostnad som i sin helhet kommer att belasta exploatören då verksamheten är avslutad. Ur skatte-teknisk synpunkt men också för att säkerställa att kapitalet finns tillgängligt då täkten är avslutad vore det önskvärt att exploatören erhåller rätt att under tid verksamheten pågår avsätta viss del av inkomsten till en fond för täckande av återställningskostnaderna. I den mån fonden sedan användes för återställande av marken bör medlen vara befriade från beskattning. Eventuellt kvarstående kapital efter åtgärdens genomförande beskattas som ackumulerad inkomst.

Vid tidigare behandling i riksdagen av denna fråga uttalade riksdagen att andra möjligheter fanns att söka sådan rätt till avsättning för här ovan avsett ändamål. Sådan ansökan har i vederbörlig ordning inlämnats till riksskattenämnden. Riksskattenämnden har dock i beslut meddelat att tillstånd för en sådan avsättning icke kunde beviljas. På grund härav förfaller motiveringen vid tidigare behandling av frågan i riksdagen enligt motionerna I: 258 och II: 330 år 1968.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag om sådan ändring i kommunalskattelagen att markägare eller annan, vilken har inkomster på grund av

grus-, torv- eller lertäkt, får avsätta en viss del till s. k. återställningskonto, utformat i enlighet med de principer som framförts i motionen.

Stockholm den 23 januari 1969

Karl Pettersson (m)

N. Yngve Nilsson (m)

Nr 214

Av herr Stefanson m. fl., *angående rätt till avdrag vid beskattningen för forskningskostnader.*

(Lika lydande med motion nr 226 i Andra kammaren)

I. *Bakgrund och motivering*

Den naturvetenskapliga och tekniska forskningens roll i samhällsutvecklingen har alltmer uppmärksamrats under senare tid. Därvid har man starkare än förr betonat statsmakternas ansvar för den forskning som bedrivs i landet. Ett uttryck för detta har varit inrättandet av styrelsen för teknisk utveckling. Från vårt håll anfördes i de likalydande motionerna I: 858 och II: 1115 vid 1968 års riksdag de motiv och uppgifter för den statliga forskningspolitiken som vi ansåg mest väsentliga.

De motiv för en aktivare statlig forskningspolitik som vi anförde var i första hand följande:

1. Statsmakterna har ett ansvar för att understödja forskning och utveckling därför att den tekniska utvecklingen har en avgörande betydelse för den ekonomiska framstegstakten.

2. Statsmakterna har intresse av att det utvecklas nya teknologier på områden som svarar mot offentliga behov.

De medel och metoder för det statliga stödet till forsknings- och utvecklingsarbete som från vårt håll underströks var:

1. Forskningsinsatser via statliga institutioner, t. ex. universitet och högskolor, vissa verk och forskningsstationer av olika slag.

2. Statliga forskningsbeställningar.

3. Möjlighet för industrin att lämna forskningsuppdrag till universitet och högskolor etc.

4. Statsmakternas ansvar för att organisera en förmedlings- och informationsverksamhet på forsknings- och utvecklingsområdet.

5. Direkt finansiellt stöd till utveckling och exploatering av innovationer.

6. Generellt stöd till forsknings- och utvecklingsarbete genom t. ex. åtgärder vid beskattningen.